

være indstillet på også at drøfte de konkurrencemæssige aspekter i relation til loven.

I den nye lov om åben uddannelse (L 508 af 30. juni 1993) er medtaget en bestemmelse, der skal forhindre illoyal konkurrence på kursusmarkedet i forbindelse med udbud af åben uddannelse. Efter lovens § 11 må uddannelsesinstitutionernes udbud af aktiviteter som indtægtsdækket virksomhed ikke påføre private udbydere ubillig priskonkurrence. Endvidere må institutionerne ikke med tilskud efter loven udbyde uddannelse, der påfører private udbydere ny konkurrence. Beskyttelsen omfatter således det allerede eksisterende udbud hos private udbydere.

Efter lovens § 12 er der nedsat et særligt nævn om markedsførings- og konkurrencespørgsmål, der bl.a. skal påse, at bestemmelserne om konkurrenceforvridning ikke overtrædes. Hvis nævnet finder, at bestemmelserne er overtrådt, kan det, hvis undervisningen udbydes som indtægtsdækket virksomhed, nedlægge forbud mod uddannelsesaktiviteten. Drejer det sig om en uddannelsesaktivitet med tilskud efter loven, bortfalder det ydede tilskud.

Alle kan indbringe spørgsmål om overtrædelse af konkurrencebestemmelserne for nævnet. Nævnet kan kun behandle klager vedrørende åben uddannelse.

Nævnet har til dato modtaget én klage vedrørende illoyal konkurrence. Klagen er under behandling.

Nævnet har endvidere modtaget en henvendelse vedrørende konkurrencespørgsmål i perioden 1992-93. Da loven om åben uddannelse, hvorefter nævnet er nedsat, havde virkning fra 1. januar 1994, kan nævnet ikke tage stilling til spørgsmål, der ligger før dette tidspunkt.

Endelig skal det nævnes, at nævnet har modtaget en henvendelse vedrørende markedsføringspørgsmål.

Loven om arbejdsmarkedsuddannelserne er jo ikke under mit område, men jeg har fra arbejdsministeren modtaget følgende udtalelse, hvortil jeg henviser:

»Arbejdsmarkedsuddannelse for ufaglærte, for personer med erhvervsuddannelse og grupper, der kan sidestilles hermed, har et arbejdsmarkedspolitisk sigte. Indsatsen for disse grupper skal bl.a. sikre, at arbejdsmarkedets aktuelle og fremtidige behov for kvalificeret arbejdskraft tilgodeses, og det er derfor naturligt, at staten påtager sig den altafgørende del af denne (efter)uddannelsesopgave, som ikke ville kunne

løftes gennem private aktiviteter. Det bemærkes, at arbejdsmarkedsuddannelsesreformen fra januar i år blev vedtaget af et enigt Folketing på nær Fremskridtspartiet.

Afgrænsning af indsatsen i forhold til behovene, herunder i forhold til privat uddannelsesindsats og anden offentlig indsats, sker bl.a. gennem godkendelse af retten til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse. Arbejdsmarkedets parter og de kommunale organisationer har en afgørende indflydelse herpå gennem AMU-systemets rådsstruktur, og i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet er der også adgang til at godkende private udbydere til at udbyde arbejdsmarkedsuddannelse. De private udbydere kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt af økonomiske eller uddannelsesmæssige grunde, hermed også få del i de offentlige ressourcer.

En særlig efteruddannelseskonto med ligestilling af al uddannelse uanset det arbejdsmarkeds-, erhvervs- eller uddannelsespolitiske formål kan ikke tilgodese behovet for en særlig indsats i forhold til behovet for mobilitet på arbejdsmarkedet og kan derfor ikke anbefales.«

Spm. nr. S 102

Til statsministeren (25/10 94) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil statsministeren tage initiativ til at nedsætte et udvalg, som inden en vis frist afgiver en betænkning om sønderjyske særlove og udarbejder lovforslag, der ophæver særlovgivningen for Sønderjylland?«

Begrundelse

Godt 70 år efter Sønderjyllands genforening med Danmark findes der stadig væk særlovgivning for den sønderjyske landsdel. Et konkret eksempel herpå er personregistreringen. I resten af Danmark har personregistreringen ved f.eks. fødsel borgerlig gyldighed, når den foretages i folkekirken og er indført i ministerialbogen. I Sønderjylland sker personregistreringen ved det borgerlige personregister. Dette har den konkrete betydning, at man som sønderjyde både har en fødsels- og en dåbsattest, hvor man i resten af landet kan nøjes med en dåbsattest.

Måske findes der også retlige sønderjyske sædvaner, som det vil være hensigtsmæssigt at ophæve, navnlig hvis de ikke er baseret på særlige lokale forhold.